KOMMISSIONENS DIREKTIV 96/19/EG

av den 13 mars 1996

om ändring av direktiv 90/388/EEG med avseende på genomförandet av full konkurrens på marknaderna för teletjänster

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 90.3 i detta, och

med beaktande av följande:

(1) Enligt kommissionens direktiv 90/388/EEG av den 28 juni 1990 om konkurrens på marknaderna för teletjänster [1], senast ändrat genom direktiv 96/2/EG [2], måste teletjänster, med undantag av telefoni till allmänheten och de tjänster som särskilt undantogs från direktivets tillämpningsområde, öppnas för konkurrens. Dessa tjänster utgjordes av telextjänsten, mobilkommunikation, samt radio- och televisionsutsändning till allmänheten. Satellitkommunikation inkluderades att omfattas av direktivet genom kommissionens direktiv 94/46/EG [3]. Kabeltelevisionsnät inkluderas att omfattas av direktivet genom kommissionens direktiv 95/51/EG [4], och mobil- och personkommunikation inkluderas att omfattas av direktivet genom direktiv 96/2/EG. Enligt direktiv 90/388/EEG måste medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att alla operatörer ges rätt att tillhandahålla sådana tjänster.

(2) Efter det offentliga samrådsförfarande som organiserades av kommissionen 1992 om situationen inom telesektorn (1992 års utvärdering) krävde rådet i sin resolution av den 22 juli 1993 [5] enhälligt en avreglering av samtliga telefonitjänster senast den 1 januari 1998, med tillkommande övergångsperioder på upp till fem år för att ge medlemsstater med mindre utvecklade nät, dvs. Grekland, Irland, Portugal och Spanien, möjlighet att uppnå de nödvändiga anpassningarna, särskilt anpassningar av teletaxorna. Dessutom bör, enligt rådet, mycket små nät beviljas en anpassningsperiod på upp till två år där detta är motiverat. Därefeter tillkännagav rådet enhälligt i sin resolution av den 22 december 1994 [6] att även tillhandahållandet av infrastruktur för telekommunikation bör avregleras senast den 1 januari 1998, med samma villkor avseende övergångsperioder som de som överenskommits för avregleringen av telefonitjänster. Vidare fastställde rådet i sin resolution av de 18 december 1995 [7] de grundläggande riktlinjerna för den framtida regleringsramen.

(3) I direktiv 90/388/EEG fastslås att beviljandet av speciella eller exklusiva rättigheter för teletjänster till teleorganisationer strider mot artikel 90.1 i förening med artikel 59 i fördraget eftersom de begränsar tjänsteutbytet över gränserna. Vad beträffar teletjänster och nät, definierades sådana speciella rättigheter i det direktivet.

Enligt direktiv 90/388/EEG är exklusiva rättigheter som beviljats för tillhandahållande av teletjänster även oförenliga med artikel 90.1 i förening med artikel 86 i fördraget, när de beviljas teleorganisationer som även åtnjuter exklusiva eller speciella rättigheter för etablerandet och tillhandahållandet av telenät, eftersom beviljandet innebär en förstärkning eller en utvidgning av en dominerande ställning eller nödvändigtvis leder till annat missbruk av en sådan ställning.

(4) Kommissionen beviljade emellertid 1990 ett tillfälligt undantag enligt artikel 90.2 i fördraget avseende exklusiva och speciella rättigheter för att tillhandahålla telefoni, eftersom de ekonomiska resurserna för att utveckla nätet fortfarande huvudsakligen erhölls från driften av telefonitjänster och avregleringen av den tjänsten skulle, vid den tidpunkten, kunna hota teleorganisationernas finansiella stabilitet och hindra utförandet av den uppgift av allmänt ekonomiskt intresse som tilldelats dem, vilken består i att tillhandahålla och driva ett allmänt telenät, dvs. med övergripande geografisk täckning, och att anslutning till detta kan erbjudas varje teletjänstföretag eller användare på begäran inom en rimlig tidsperiod.

När direktiv 90/388/EEG antogs var alla teleorganisationer dessutom i färd med att digitalisera sina telenät för att utöka tjänsteutbudet för slutanvändarna. I dag har täckning och digitalisering redan

(1) EGT nr L 192, 24.7.1990, s. 10.
(2) EGT nr L 20, 26.1.1996, s. 59.
(3) EGT nr L 268, 19.10.1994, s. 15.
(4) EGT nr L 256, 26.10.1995, s. 49.
(5) EGT nr C 213, 6.8.1993, s. 1.
(6) EGT nr C 379, 31.12.1994, s. 4.
(7) EGT nr C 258, 3.10.1995, s. 1.

uppnåtts i ett antal medlemsstater. Med tanke på utvecklingen av radiofrekvenstillämpningar och pågående tunga investeringsprogram, förväntas spridningen av optiska fibernät och telenätstäckningen att öka betydligt i de övriga medlemsstaterna under kommande år.

Under 1990 uttrycktes även oro över att omedelbart utsätta telefoni för konkurrens eftersom teleorganisationernas prisstrukturer väsentligen avvek från självkostnaden och att konkurrerande teleföretag då kunde rikta in sig på mycket lönsamma tjänster som internationell telefoni och vinna marknadsandelar endast på grund av de existerande höggradigt skeva avgiftsstrukturerna. Under mellantiden har ansträngningar gjorts för att utjämna skillnader i prissättning och kostnadsstrukturer för att förbereda avregleringen. Europaparlamentet och rådet har unden tiden accepterat att det finns mindre restriktiva sätt att säkerställa denna uppgift av allmänt ekonomiskt intresse än att bevilja speciella eller exklusiva rättigheter.

(5) Av dessa skäl och i enlighet med rådets resolutioner av den 22 juli 1993 och den 22 december 1994 är det inte längre motiverat att fortsätta att bevilja undantag för telefoni. Det undantag som beviljades genom direktiv 90/388/EEG bör upphöra och direktivet, inklusive definitionerna som används, bör ändras i enlighet med detta. För att möjliggöra för teleorganisationerna att slutföra sina förberedelser inför konkurrensutsättande och särskilt att fortsatt driva den nödvändiga anpassningen av teletaxor får medlemsstater upprätthålla sina nuvarande speciella och exklusiva rättigheter för tillhandahållande av telefoni fram till den 1 januari 1998. Medlemsstater med mindre utvecklade telenät eller med mycket små telenät måste vara berättigade till ett tillfälligt undantag där detta motiveras av nödvändigheten att genomföra strukturförändringar och endast i den omfattning som är absolut nödvändig för att fullt ut genomföra dessa förändringar. Dessa medlemsstater bör på begäran beviljas ytterliga övergångsperioder på upp till fem respektive två år förutsatt att det är nödvändigt för att fullfölja de nödvändiga strukturella förändringarna. De medlemsstater som kan ansöka om ett sådant undantag är Grekland, Irland, Portugal och Spanien, med hänsyn till mindre utvecklade telenät, samt Luxemburg, med hänsyn till mycket små telenät. I resolutioner av den 22 juli 1993 och den 22 december 1994 har även möjligheten till sådana övergångsperioder efterlysts.

(6) Avskaffandet av exklusiva och speciella rättigheter för tillhandahållande av telefoni kommer särskilt att göra det möjligt för de nuvarande teleorganisationerna i en medlemsstat att från den 1 januari 1998 direkt erbjuda sina tjänster i andra medlemsstater. Dessa organisationer innehar för närvarande den kunskap och erfarenhet som krävs för att gå in på de marknader som öppnats för konkurrens. I nästan alla medlemsstater kommer de dock att konkurrera med de nationella teleorganisationerna som har beviljats exklusiva eller speciella rättigheter för att tillhandahålla inte bara telefoni utan även för att upprätta och tillhandahålla den underliggande infrastrukturen, däri inbegripet att de tillägnat sig oåterkalleliga nyttjanderättigheter avseende internationella nät. Den flexibilitet och de stordriftsfördelar vad avser sortimentsutbudet som detta medger kommer att förhindra att denna dominerande ställning utmanas av den normala konkurrenssituation som uppstår när väl telefonitjänsten har avreglerats. Detta kommer att göra det möjligt för teleorganisationerna att behålla den dominerande ställningen på sina hemmamarknader om inte de nya aktörerna på telefonimarknaden skulle åtnjuta samma rättigheter och åläggas samma skyldigheter. I synnerhet om nya aktörer på marknaden inte ges ett fritt val, när det gäller den underliggande infrastrukturen, att erbjuda sina tjänster i konkurrens med den dominerande operatören, skulle denna begränsning i praktiken förhindra dem från att ta sig in på telefonimarknaden, däri inbegripit från att tillhandahålla tjänster över gränserna. Bibehållandet av speciella rättigheter som begränsar antalet företag som har rätt att upprätta och tillhandahålla infrastruktur skulle sålunda begränsa friheten att tillhandahålla tjänster i strid med artikel 59 i fördraget. Det faktum att begränsningar för att sätta upp egen infrastruktur utan åtskillnad skulle gälla alla teletjänstföretag i en berörd medlemsstat utom de nationella teleorganisationerna skulle inte vara tillräckligt för att avskaffa de sistnämndas förmånsbehandling enligt vad som avses i artikel 59 i fördraget. Eftersom det är sannolikt att de flesta nytillkomna teletjänstföretag kommer att vara företag med ursprung i andra medlemsstater, skulle en sådan åtgärd i praktiken påverka utländska företag i en större omfattning än nationella företag. Å andra sidan, eftersom det inte tycks finnas något berättigande för dessa restriktioner, står i vilket fall mindre begränsande metoder såsom tillståndsförfaranden till förfogande för att säkerställa allmänna intressen av en icke ekonomisk natur.

(7) Dessutom skulle avskaffandet av exklusiva och speciella rättigheter för tillhandahållandet av telefoni ha liten eller ingen effekt, om nytillkomna teletjänstföretag skulle vara tvingade att använda de redan existerande teleorganisationernas allmänna telenät, med vilka de konkurrerar på telefonimarknaden. Att reservera uppgiften att förse alla konkurrenter med oumbärligt råmaterial, dvs. överförings-

kapacitet, till ett företag som marknadsför teletjänster skulle innebära att man gav dem rätten att besluta var och när tjänster kan erbjudas av dess konkurrenter och till vilken kostnad, samt att övervaka konkurrenternas kunder och trafik, dvs. sätta företaget i en position där det skulle kunna ledas att missbruka sin dominerande ställning. I direktiv 90/388/EEG behandlades inte uttryckligen upprättandet och tillhandahållandet av telenät, eftersom ett tillfälligt undantag beviljades enligt artikel 90.2 i fördraget när det gällde exklusiva och speciella rättigheter för telefoni som utgör den i ekonomiskt hänseende tveklöst viktigaste tjänsten som tillhandahålls över telenätet. I direktivet föreskrevs emellertid att kommissionen under 1992 skulle göra en genomgripande översyn av situationen inom hela telesektorn.

Det är sant att rådets direktiv 92/44/EEG av den 5 juni 1992 om tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser (1), ändrat genom kommissionens beslut 94/439/EG (2), harmoniserar de grundläggande principerna för tillhandahållande av förhyrda förbindelser, men det direktivet harmoniserar endast tillträdesvillkoren och utnyttjandet av hyrda förbindelser. Syftet med direktiv 92/44/EEG är inte att lösa teleorganisationernas intressekonflikt mellan rollerna som tillhandahållare av infrastruktur och som tjänsteproducent. Det föreskriver inte en strukturell uppdelning mellan teleorganisationernas roll som tillhandahållare av förhyrda förbindelser och rollen som tjänsteproducent. Klagomål ger exempel på att även i medlemsstater som har genomfört det direktivet utnyttjar teleorganisationer fortfarande sin möjlighet att kontrollera anslutningsvillkoren till nätet på bekostnad av deras konkurrenter på tjänstemarknaden. Klagomål visar att teleorganisationer fortfarande tillämpar alltför höga taxor och att de använder information om konkurrenternas planerade tjänster som de inhämtat i egenskap av tillhandahållare av infrastruktur för att rikta in sig på särskilda kunder på marknaden för teletjänster. Direktiv 92/44/EEG föreskriver endast principen om inriktning på kostnadsrelaterade taxor och hindrar inte teleorganisationer från att utnyttja informationen om abonnenters användarmönster, som de inhämtat i egenskap av leverantör av kapacitet, vilken är nödvändig för att nå särskilda användargrupper, samt information om efterfrågans priselasticitet inom de olika teletjänstemarknadssegmenten och delarna av landet. Den befintliga lagstiftningen löser inte den ovan nämnda intressekonflikten. Den lämpligaste lösningen på denna intressekonflikt vore därför att tillåta tjänsteproducenter att använda egen eller tredje parts telekommunikationsinfrastruktur för att tillhandahålla sina tjänster till slutanvändaren i stället för att använda deras huvudkonkurrenters infrastruktur. I sin resolution av den 22 december 1994 godkände även rådet principen att tillhandahållande av infrastruktur borde avregleras.

Medlemsstaterna bör därför avskaffa de nuvarande exklusiva rättigheterna för tillhandahållande och utnyttjande av infrastruktur vilka strider mot artikel 90.1 i förening med artiklarna 59 och 86 i fördraget och tillåta tillhandahållare av telefonitjänster att använda egen eller all alternativ infrastruktur efter eget val.

(8) I direktiv 90/388/EEG föreskrivs att bestämmelserna i fördraget, inklusive konkurrensreglerna, är tillämpliga på telextjänster. Samtidigt fastslås i direktivet att beviljande av speciella eller exklusiva rättigheter till teleorganisationer för teletjänster strider mot artikel 90.1 i förening med artikel 59 i fördraget, eftersom de begränsar tjänsteutbytet över gränserna. I direktivet ansågs emellertid att en särlösning var lämplig eftersom man förutsåg att telextjänsten snabbt skulle minska i betydelse. Under tiden har det emellertid blivit uppenbart att telextjänsten kommer att fortsätta att existera jämsides med nya tjänster som telefax under överskådlig framtid eftersom telexnätet fortfarande är det enda standardiserade nätet som har världsomspännande täckning och som gäller som bevis i domstolar. Den ursprungliga lösningen kan därför inte längre motiveras.

Vad avser nya konkurrenters tillgång till telemarknaden kan endast tvingande krav motivera inskränkningar i de grundläggande friheter som fördraget tillerkänner dem. Dessa restriktioner bör begränsas till det som är nödvändigt för att uppnå de icke-ekonomiska mål som eftersträvas. Medlemsstaterna får därför endast införa licens- eller anmälningsförfaranden där detta är nödvändigt för att säkerställa att tillämpliga väsentliga krav följs och, vad avser telefonitjänster och tillhörande infrastruktur, endast införa krav i form av handelsregler där detta är nödvändigt för att, i enlighet med artikel 90.2 i fördraget säkerställa att de särskilda samhällsuppgifter på teleområdet som tilldelats de ifrågavarande företagen fullgörs i en konkurrensutsatt miljö, eller för att säkerställa bidrag till finansieringen av samhällsomfattande tjänster. Medlemsstaterna får inbegripa andra krav om samhällstjänster i vissa typer av licenser i enlighet med proportionalitetsprincipen och i överensstämmelse med artiklarna 56 och 66 i fördraget.

(1) EGT nr L 165, 19.6.1992, s. 27.
(2) EGT nr L 181, 15.7.1994, s. 40.

Bestämmelserna i direktiv 90/388/EEG påverkar inte tillämpningen av bestämmelser i lagar och andra författningar som rör skyddet av allmän säkerhet och särskilt det lagliga uppfångandet av samtal.

Inom ramen för antagandet av tillståndskrav enligt direktiv 90/388/EEG, har det visat sig att vissa medlemsstater har belastat mytillkommna teleföretag med förpliktelser som inte står i proportion till de målsättningar för att tillgodose det allmänintresse som satts upp. För att undvika att sådana åtgärder används i syfte att förhindra teleorganisationernas dominerande ställning från att utmanas av konkurrensen när väl avregleringen av telefonitjänsten äger rum och på så sätt gör det möjligt för teleorganisationerna att behålla sin dominerande ställning på marknaden för telefonitjänster och marknaden för allmänt tillgängliga telenät och därigenom förstärker den redan existerande teleoperatörens dominerande ställning, är det nödvändigt att medlemsstaterna anmäler alla licenskrav eller anmälningskrav till kommissionen innan de införs. Detta för att möjliggöra för kommissionen att bedöma om de är förenliga med fördraget och då särskilt om de pålagda förpliktelserna står i proportion till målsättningen.

(10) Enligt proportionalitetsprincipen får antalet licenser endast begränsas om detta är oundvikligt för att säkerställa att väsentliga krav för utnyttjandet av knappa resurser följs. I sitt meddelande angående samrådsproceduren om Grönboken om avregleringen av teleinfrastruktur och kabeltelevisionsnät slog kommissionen fast att det enda skälet i detta avseende borde vara förekomsten av fysiska begränsningar som införts på grund av brist på frekvensutrymme.

Vad avser tilhandahållande av telefonitjänster, fasta allmänt tillgängliga telenät och andra telenät som innefattar utnyttjande av radiofrekvenser, skulle de väsentliga kraven kunna berättiga att man införde eller bevarade ett individuellt licensförfarande. I alla andra fall räcker det med ett allmänt tillstånd eller ett anmälningsförfarande för att säkerställa att väsentliga krav följs. Ett licensförfarande är inte berättigat om ett enkelt anmälningsförfarande skulle vara tillräckligt för att uppnå den ifrågavarande målsättningen.

Vad avser tillhandahållande av paket- och kretskopplade datatjänster, ger direktiv 90/388/EEG medlemsstaterna rätt att i enlighet med artikel 90.2 i fördraget anta särskilda specifikationer till förmån för allmänna tjänster i form av handelsregler i syfte att bevara de ifrågavarande åtagandena om samhällstjänster. Kommissionen har under loppet av 1994 bedömt effekterna av de åtgärder som vidtagits enligt dessa bestämmelser. Resultatet av denna översyn offentliggjordes i kommissionens meddelande om ställningen och genomförandet av direktiv 90/338/EEG. Till följd av den översynen som också beaktade erfarenheten i de flesta medlemsstater där de ifrågavarande målsättningarna för samhällsjänster uppnåddes utan att sådana ordningar infördes finns det inga skäl att fortsätta med detta särskilda system och nuvarande ordningar bör följaktligen avskaffas. Medlemsstaterna kan dock ersätta dessa ordningar med ett anmälnings- eller allmänt tillståndsförfarande.

(11) Nyligen auktoriserade företag som tillhandahåller telefonitjänster kan endast konkurrera effektivt med nuvarande teleorganisationer om de beviljas ett tillräckligt stort antal nummer att fördela till sina kunder. I det fall de redan existerande teleorganisationerna tilldelar numren kommer de att lockas att reservera de bästa numren åt sig själva och ge konkurrenterna ett otillräckligt antal nummer eller nummer som är kommersiellt mindre attraktiva, till exempel på grund av sin längd. Genom att bevara en sådan makt i händerna på sina teleorganisationer bidrar medlemsstaterna till att dessa missbrukar sin ställning på telefonimarknaden vilket strider mot artikel 90 i förening med 86 i fördraget.

Härav följer att upprättandet och förvaltningen av en nationell nummerplan bör anförtros ett från teleorganisationen oberoende organ och ett förfarande för tilldelning av nummer bör, där så krävs, utarbetas som följer objektiva kriterier, är genomblickbart och utan några diskriminerande effekter. Om en abonnent byter teletjänsttillhandahållare bör teleorganisationerna, på det sätt och i den omfattning som krävs enligt artikel 86 i fördraget, ge upplysningar om den tidigare abonnentens nya telefonnummer till dem som försöker komma i kontakt med denne på det gamla telefonnumret under en tillräckligt lång tidsperiod. Abonnenter som byter teletjänsttillhandahållare bör också erbjudas möjligheten att behålla samma telefonnummer i utbyte mot en rimlig ersättning för kostnaden att överföra telefonnumren.

(12) Eftersom medlemsstaterna enligt detta direktiv är skyldiga att återkalla speciella och exklusiva rättigheter för tillhandahållande och drift av fasta allmänna telenät, bör skyldigheten enligt direktiv 90/388/EEG att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa objektiva, icke-diskriminerande och offentliggjorda tillträdesvillkor anpassas i enlighet därmed.

(13) I utbyte mot rimlig ersättning, är nya telefoniföretags rätt till samtrafik genom sammankoppling med det existerande allmänna telenätet vid nödvändiga anslutningspunkter, inklusive tillgång till nödvändiga kunddatabaser för tillhandahållande av

nummerupplysning, av avgörande betydelse i inledningsskedet efter avskaffandet av speciella och exklusiva rättigheter för telefoni och tillhandahållande av teleinfrastruktur. Samtrafik bör i princip vara en förhandlingsfråga mellan parterna om inte annat följer av tillämpningen av de konkurrensregler som riktar sig till företagen. Med hänsyn till den ojämna förhandlingspositionen mellan nytilkomma företag på marknaden och telorganisationerna, vars monopolställning är ett resultat av deras speciella och exklusiva rättigheter, är det sannolikt att samtrafiken skulle försenas, så länge ett harmoniserat regelverk inte har fastställts av Europaparlamentet och rådet, på grund av konflikter om vilka förutsättningar och villkor som skulle gälla. Sådana förseningar skulle äventyra nya aktörers inträde på marknaden och därigenom förhindra att avskaffandet av speciella och exklusiva rättigheter blir verkningsfullt. Medlemsstaternas underlåtenhet att anta de nödvändiga skyddsåtgärderna för att undvika en sådan situation skulle i praktiken komma att leda till att de nuvarande speciella och exklusiva rättigheterna, vilka beskrivits ovan som oförenliga med artikel 90.1 i förening med artiklarna 59 och 86, bibehölls.

För att skapa förutsättningar för faktiskt marknadstillträde och för att förhindra en faktisk förlängning av speciella och exklusiva rättigheter i strid med artikel 90.1 i förening med artiklarna 59 och 86 i fördraget bör medlemsstaterna säkerställa att, under den tidsperiod som krävs för att konkurrenter faktiskt skall kunna träda in på marknaden, teleorganisationerna offentliggör standardvillkor för samtrafik på de telefoninät de erbjuder allmänheten, inbegripet prislistor och anslutningspunkter för samtrafik, senast sex måneder före datumet för den faktiska avregleringen av telefonitjänster och teleöverföringskapacitet. Sådana standarderbjudanden bör vara icke-diskriminerande och tillräckligt flexibla för att tillåta nya företag att enbart utnyttja de delar av erbjudandet om samtrafik som de faktiskt behöver. Dessutom får ingen diskriminering på grundval av samtalens eller telenätens ursprung förekomma.

(14) För att dessutom möjliggöra övervakning av samtrafikskyldigheterna i enlighet med konkurrenslagstiftningen, bör det införda kostnadsredovisningssystemet för telefonitjänster och allmänt tillgängliga telenät, under den tidsperiod som krävs för att skapa förutsättningar för faktiskt marknadstillträde, tydligt identifiera de relevanta kostnadskomponenterna för att prissätta erbjudanden om samtrafik, och då särskilt varje del av den erbjudna samtrafiken samt identifiera hur kostnadskomponenterna räknats fram för att särkskilt säkerställa att denna prissättning endast inbegriper relevanta kostnadskomponenter, det vill säga initial uppkopplingskostnad, överföringskostnader, andelen av de kostnader som åsamkats för att erbjuda lika tillträde och nummerportabilitet samt för att säkerställa väsentliga krav, och i tillämpliga fall, tilläggsavgifter för att dela nettokostnaden för samhällsomfattande tjänster, och tillfälligtvis, bristande balans i telefonitaxor. En sådan kostnadsredovisning bör vidare göra det möjligt att identifiera när en teleorganisation debiterar sina storanvändare lägre avgifter än tillhandahållare av telefoninät.

Avsaknaden av ett snabbt, billigt och effektivt förfarande för att lösa tvister om samtrafik och som skulle kunna förhindra teleorganisationerna från att förorsaka förseningar eller från att använda sina ekonomiska resurser till att öka kostnaden vid utnyttjande av de rättsmedel som står till förfogande enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen eller gemenskapslagstiftningen skulle möjliggöra för teleorganisationerna att bevara sin dominerande ställning. Medlemsstaterna bör därför upprätta ett särskilt regressförfarande för samtrafiktvister.

(15) Skyldigheten att offentliggöra standardavgifter och generella samtrafikvillkor påverkar inte skyldigheten för företag som innehar en dominerande ställning, enligt artikel 86 i fördraget, att förhandla om specialavtal eller skräddarsydda avtal för en särskild kombination eller ett särskilt utnyttjande av komponenter för allmänt tillgängliga telefonväxelnät eller beviljande av rabatter till särskilda teletjänstföretag eller storkunder där dessa är berättigade och icke-diskriminerande. Alla samtrafikrabatter bör motiveras på objektiva grunder och vara genomblickbara.

(16) Kravet att offentliggöra standardvillkor för samtrafik påverkar inte heller skyldigheten för företag med en dominerande ställning enligt artikel 86 i fördraget att tillåta teleoperatörer som idkar samtrafik, från vars nät samtalet utgår, att vara fortsatt ansvariga för att bestämma kundtaxan mellan den uppringande och den uppringda parten och för att dirigera deras kunders samtal fram till den anslutningspunkt som de väljer.

(17) Ett antal medlemsstater upprätthåller för närvarande fortfarande exklusiva rättigheter för att upprätta och tillhandahålla nummerupplysnings- eller katalogtjänster. Dessa exklusiva rättigheter beviljas i allmänhet antingen till företag som redan har en dominerande ställning för att tillhandahålla

telefonitjänster eller till något av dess dotterföretag. I en sådan situation medför dessa rättigheter en utvidgning av dessa organisationers dominerande ställning som därigenom stärks, vilket enligt Europeiska gemenskapernas domstols rättspraxis utgör missbruk av dominerande ställning i strid med artikel 86 i fördraget. De exklusiva rättigheter som beviljas inom området för nummerupplysnings- eller katalogtjänster är därför oförenliga med artikel 90.1 i förening med artikel 86 i fördraget. Dessa exklusiva rättigheter måste därför avskaffas.

(18) Nummerupplysning utgör ett väsentligt redskap för tillgång till teletjänster. För att säkerställa att nummerupplysning finns tillgänglig för alla abonnenter på telefonitjänster får medlemsstaterna inbegripa en skyldighet att tillhandahålla nummerupplysning till allmänheten i individuella licenser och allmänna tillstånd.

En sådan skyldighet bör dock inte begränsa tillhandahållandet av sådan information genom ny teknologi och inte heller begränsa tillhandahållande av specialiserade eller regionala och lokala telefonkataloger i strid med artikel 90.1 i förening med artikel 86 andra stycket b i fördraget.

(19) I det fall samhällsomfattande tjänster endast kan tillhandahållas med förlust eller till kostnader som överstiger normala affärsvillkor, kan olika finansieringsordningar övervägas för att säkerställa åtagandet om samhällsomfattande tjänster. Framväxten av en effektiv konkurrens till den tidpunkt som fastställts för full avreglering skulle dock väsentligen försenas om medlemsstaterna skulle införa en finansieringsordning som belastade nytillkomna aktörer på marknaden alltför mycket eller fastställde storleken av bördan till ett högre belopp än vad som är nödvändigt för att finansiera åtagandet om samhällsomfattande tjänster.

Finansieringsordnignar som ålägger nytillkomma aktörer på marknaden en oproportionellt stor börda och i motsvarande mån förhindrar att teleorganisationernas dominerande ställning utmanas av konkurrensen när väl avregleringen av telefonitjänsten äger rum, och på så sätt möjliggör för teleorganisationerna att befästa deras dominerande ställning, skulle strid mot artikel 90 i förening med artikel 86 i fördraget. Vilken finansieringsordning de än beslutar sig för att införa, bör medlemsstaterna säkerställa att endast de som tilhandahåller allmänna telenät bidrar till att tillhandahålla eller finansiera förpliktelsen avseende samhällsomfattande tjänster vilken harmoniserats inom ramen för ONP, och att fördelnigen dem emellan baseras på objektiva och icke-diskriminerande kriterier i enlighet med proportionalitetsprincipen. Denna princip hindrar inte medlemsstaterna från att undanta nytillkomna aktörer på marknaden som ännu inte har uppnått någon påtaglig marknadsandel.

Dessutom bör den antagna finansieringsordningen endast sträva efter att säkerställa att aktörerna på marknaden bidrar till finansieringen av samhällsomfattande tjänster och inte till andra aktiviteter som inte är direkt knutna till tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster.

(20) Avseende kostnadsstrukturen för telefoni måste man skilja mellan den initiala uppkopplingskostnaden, den månatliga abonnemangskostnaden, lokala samtal, regionala samtal och fjärrsamtal. Den taxestruktur för telefoni som tillämpas av teleorganisationerna i vissa medlemsstater är fortfarande inte baserad på omkostnaderna. Vissa samtalskategorier går med förlust och korssubventioneras av vinster från andra samtalskategorier. Konstgjort låga priser hämmar emellertid konkurrensen eftersom potentiella konkurrenter inte får något incitament för att gå in på det ifrågavarande segmentet av telefonimarknaden, och detta står i strid med artikel 86 i fördraget så länge priserna inte är motiverade enligt artikel 90.2 med hänsyn till särskilda definierade slutanvändare eller grupper av slutanvändare. Medlemsstaterna bör gradvis så fort som möjligt avskaffa alla omotiverade begränsningar för teleorganisationernas gradvisa omfördelning av taxorna, särskilt de som hindrar anpassningen av taxor som inte står i relation till omkostnaderna och som ökar den finansiella bördan för förpliktelsen avseende samhällsomfattande tjänster. Andelen av nettokostnaderna som ej får full täckning i den befintliga taxestrukturen bör, där detta är motiverat, fördelas rättvist på alla användare på ett icke-diskriminerande och genomblickbart sätt.

(21) Eftersom en omfördelning av taxorna på kort sikt kan göra vissa teletjänster mindre överkomliga för vissa grupper av användare får medlemsstaterna överväga särskilda bestämmelser för att mildra efekterna av taxeomfördelningen. På så sätt bör teletjänster till rimliga priser kunna garanteras under övergångsperioden, alltmedan teleoperatörerna fortfarande skulle ha möjlighet att fortsätta arbetet på att omfördela taxorna. Detta är i linje med kommissionens uttalande avseende rådets resolution om samhällsomfattande tjänster [1], som fastslår att initial uppkoppling, abonnemang, periodhyra, tillgång till och utnyttjande av tjänsten bör tillhandahållas till rimliga och överkomliga priser över hela det geografiska området.

[1] EGT nr C 48, 16.2.1994, s. 8.

(22) När medlemsstaterna överlåter tillämpningen av finansieringsordningen för samhällsomfattande tjänster till sina teleorganisationer med rätt att begära ett bidrag till den från dess konkurrenter, kommer de förstnämnda att lockas att debitera ett högre belopp än vad som är motiverat, om medlemsstaterna inte försäkrar sig om att beloppet som debiteras för att finansiera samhällsomfattande tjänster redovisas separat och med tydligt angivande av vad som avser samtrafik (uppkoppling och överföring). Därutöver bör mekanismen noga övervakas, och effektiva förfaranden för överklagande i rätt tid till ett oberoende organ för att lösa tvister om de belopp som skall betalas måste tillhandahållas, utan att detta påverkar tillämpningen av tillgängliga rättsmedel enligt nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftningen.

Kommissionen bör se över situationen i medlemsstaterna fem år efter införandet av full konkurrens för att förvissa sig om att dessa finansieringsordningar inte leder till situationer som är oförenliga med gemenskapsrätten.

(23) Företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telenät behöver tillgång till ledningsrätt över offentlig och privat mark för att placera ut den nödvändiga utrustningen för att nå slutanvändarna. I många medlemsstater åtnjuter teleorganisationerna rättsliga privilegier för att installera sitt telenät på offentlig eller privat mark utan avgift eller till en avgift som endast täcker de uppkomna kostnaderna. Om inte medlemsstaterna beviljar liknande möjligheter till operatörer med nya licenser som gör det möjligt för dem att placera ut sitt telenät, skulle detta ge upphov till förseningar och är i vissa områden i praktiken detsamma som att de exklusiva rättigheterna bibehålls till förmån för teleorganisationen.

Artikel 90 i förening med artikel 59 i fördraget kräver dessutom att medlemsstater inte får diskriminera nytillkomna aktörer på marknaden, vilka i allmänhet kommer från andra medlemsstater, i förhållande till sina nationella teleorganisationer och andra nationella företag som har beviljats rätt till ledningsdragning för att underlätta utplaceringen av sina telenät.

Om väsentliga krav, särskilt vad gäller miljöskydd eller mål för den fysiska planeringen, skulle hindra beviljandet av liknande rätt till ledningsdragning till nya aktörer på marknaden som inte redan har egen infrastruktur, bör medlemsstaterna åtminstone säkerställa att de senare, där detta är tekniskt möjligt, får tillgång till existerande kanalisation eller telestolpar, som teleorganisationen upprättat genom rätten till ledningsdragning, på rimliga villkor i det fall där dessa förutsättningar är nödvändiga för att de ska kunna placera ut sina telenät. Om sådana krav inte finns kan teleorganisationerna föranledas att begränsa konkurrenternas tillgång till dessa väsentliga förutsättnngar och därigenom missbruka sin dominerande ställning. Att inte anta sådana krav skulle därför stå i strid med artikel 90.1 i förening med artikel 86 i fördraget.

Med stöd av artikel 86 i fördraget skall dessutom alla allmänna telenätsoperatörer som besitter nödvändiga resurser för vilka konkurrenterna inte har några ekonomiskt möjliga alternativ erbjuda öppen och icke-diskriminerande tillgång till dessa resurser.

(24) Avskaffandet av speciella och exklusiva rättigheter på telemarknaden gör det möjligt för företag som har speciella och exklusiva rättigheter inom andra sektorer att komma in på telemarknaden. För att, i enlighet med de tillämpliga reglerna i fördraget möjliggöra övervakning av eventuella korsvisa subventioneringar som begränsar konkurrensen mellan, å ena sidan, områden där företag som tillhandahåller teletjänster eller företag som tillhandahåller infrastruktur för telekommunikation åtnjuter speciella eller exklusiva rättigheter och, å andra sidan, deras affärsverksamhet som teletjänstproducenter, bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att uppnå insyn i marknaden när det gäller utnyttjandet av resurser från sådana skyddade verksamheter på den avreglerade telemarknaden. Medlemsstater bör åtminstone kräva att företagen ifråga har en separat bokföring som bland annat särredovisar kostnader och intäkter från tjänsteproduktion där de åtnjuter speciella och exklusiva rättigheter respektive kostnader och intäkter från tjänsteproduktion på normala konkurrensvillkor när de uppnått en betydande omsättning på marknaden för teletjänster eller för tillhandahållande av infrastruktur. För närvarande kan en omsättning på mer än 50 miljoner ecu betraktas som en betydande omsättning.

(25) De flesta medlemsstater upprätthåller också för närvarande exklusiva rättigheter för tillgång till infrastruktur för andra teletjänster än telefonitjänster.

Enligt direktiv 92/44/EEG måste medlemsstaterna säkerställa att teleorganisationerna ställer vissa typer av förhyrda förbindelser till förfogande för alla teletjänstföretag. Direktivet avser endast att harmonisera utbudet av förhyrda förbindelser upp till en

viss bandbredd. Företag som behöver högre bandbredd för att tillhandahålla tjänster baserade på nya höghastighetsteknologier som SDH ("Synchronous Digital Hierarchy") har klagat på att de ifrågavarande teleorganisationerna inte har klarat av att uppfylla deras krav vilka skulle kunna uppfyllas med optiska fibernät från andra möjliga leverantörer av infrastruktur om inte de nuvarande exklusiva rättigheterna funnits. Följaktligen försenar bibehållandet av dessa rättigheter utvecklandet av nya avancerade teletjänster och begränsar på så sätt den tekniska utvecklingen på användarnas bekostnad, vilket strider mot artikel 90.1 i förening med artikel 86 andra stycket b i fördraget.

(26) Eftersom avskaffandet av sådana rättigheter i huvudsak kommer att beröra tjänster som ännu inte tillhandahålls och som inte berör telefoni, vilket fortfarande är dessa organisationers huvudsakliga inkomstkälla, kommer detta inte att äventyra teleorganisationernas finansiella ställning. Därför finns det inte något skäl för att behålla exklusiva rättigheter för upprättandet och utnyttjandet av infrastruktur för andra tjänster än telefoni. Medlemsstaterna bör särskilt säkerställa att alla begränsningar som gäller tillhandahållandet av andra teletjänster än telefoni över nät som upprättats av den som tillhandahåller teletjänsten, utnyttjandet av infrastruktur som tillhandahålls av tredje part samt gemensamt utnyttjande av nät, andra anordningar och lokaliteter avskaffas från och med den 1 juli 1996.

För att ta hänsyn till den särskilda situationen i medlemsstater med mindre utvecklade telenät, kommer kommissionen att, på begäran, bevilja ytterligare övergångsperioder.

(27) Medan alla begränsningar för tillhandahållandet av avreglerade teletjänster över kabel-TV-nät avskaffades genom direktiv 95/51/EEG, behåller vissa medlemsstater fortfarande begränsningar när det gäller utnyttjandet av allmänna telenät för att tillhandahålla kapacitet för kabel-TV. Kommissionen bör bedöma situationen avseende sådana begränsningar med hänsyn till målsättningarna med det direktivet när väl telemarknaderna närmar sig fullständig avreglering.

(28) Avskaffandet av alla speciella och exklusiva rättigheter som begränsar tillhandahållandet av teleservice samt underliggande nät av företag som är etablerade i gemenskapen gäller oberoende av de berörda samtalens bestämning eller ursprung.

Direktiv 90/388/EEG hindrar emellertid inte att åtgärder vidtas, som berör de företag som inte är etablerade inom gemenskapen, i enlighet med gemenskapsrätten och existerande internationella åtaganden, för att säkerställa att medlemsstaternas medborgare erbjuds likvärdig, i praktiken fungerande, behandling i tredje land. Gemenskapsföretag bör behandlas på likvärdigt sätt och åtnjuta ett faktiskt tillträde till marknaden i tredje land som är jämförbart med den behandling och det marknadstillträde som gemenskapsramen ger företag som ägs eller kontrolleras av medborgare i de berörda tredje länderna. Förhandlingarna som rör telekommunikationer inom ramen för Världshandelsorganisationen bör utmynna i ett avvägt multilateralt avtal som tillförsäkrar teleoperatörer från gemenskapen faktiskt och jämförbart marknadstillträde i tredie länder.

(29) Processen för genomförandet av full konkurrens på telemarknaderna väcker viktiga frågeställningar på det sociala området och på arbetsmarknadsområdet. Hänvisning sker till kommissionens meddelande om samrådet om grönboken om avreglering av teleinfrastruktur och kabel-TV-nät av den 3 maj 1995.

Satsningar bör nu göras, alltjämt i linje med ett övergripande, principiellt synsätt, för att stödja övergångsprocessen mot en fullt avreglerad telekommunikationsmiljö. Ansvaret för sådana åtgärder ligger i huvudsak på medlemsstatsnivå, även om gemenskapsstrukturer som exempelvis Europeiska socialfonden, även kan spela en roll. Gemenskapen bör spela en roll i linje med de befintliga initiativen för att underlätta anpassningen och omskolningen av dem vars traditionella aktiviteter sannolikt kommer att försvinna i samband med industriell omstrukturering.

(30) Upprättandet av förfaranden på nationell nivå för licenser, anslutning, allmänna tjänster, nummertilldelning och ledningsnät påverkar inte harmoniseringen av det sistnämnda genom lämplig lagstiftning från Europaparlamentet och rådet, särskilt inom ramen för tillhandahållandet av öppna nät (ONP). Kommissionen bör vidta alla de åtgärder den anser lämpliga för att säkerställa enhetligheten i dessa styrmedel och direktiv 90/388/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 90/388/EEG skall härmed ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ändras på följande sätt:

i) Fjärde strecksatsen skall ersättas med följande:

"— *Allmänt tillgängligt telenät:* ett telenät som bland annat används för att tillhandahålla allmänna teletjänster.

— *Allmänna teletjänster:* teletjänster som allmänheten har tillgång till."

ii) Femtonde strecksatsen skall ersättas med följande:

"— *Väsentliga krav:* de icke-ekonomiska skäl av allmänt intresse som kan få en medlemsstat att ställa upp villkor för att sätta upp och driva telenät eller för att tillhandahålla teletjänster. Dessa skäl är säkerhet vid nätets drift, upprätthållande av nätets integritet och, i berättigade fall, samverkan mellan tjänster, dataskydd, miljöskydd och mål för fysisk planering såväl som effektivt frekvensutnyttjande och undvikande av skadliga störningar mellan radiobaserade telesystem och andra, rymd- eller markbaserade, tekniska system.

Dataskydd kan innefatta skydd av personuppgifter, sekretess för information som överförs eller lagras samt skydd av privatlivet."

iii) Följande strecksatser skall läggas till:

"— *Telenät:* den utrustning för överföring och, när detta är tillämpligt, växelutrustning och annan utrustning som medger överföring av signaler mellan bestämda anslutningspunkter med tråd, radio, optiska eller med andra elektromagnetiska överföringssätt.

— *Samtrafik:* den fysiska och logiska sammanlänkningen av teleresurser från organisationer som tillhandahåller telenät eller teletjänster för att göra det möjligt för en organisations kunder att kommunicera med organisationens och andra organisationers kunder eller att få tillgång till tjänster som tillhandahålls av andra organisationer."

b) Punkt 2 skall utgå.

2. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall upphäva alla åtgärder som beviljar

a) exklusiva rättigheter att tillhandahålla teletjänster, inklusive upprättande och tillhandahållande av de telenät som krävs för dessa tjänster, eller

b) speciella rättigheter som begränsar antalet auktoriserade företag med tillstånd att tillhandahålla sådana teletjänster eller att upprätta eller tillhandahålla telenät till två eller flera om detta inte sker på objektiva, proportionella och icke-diskriminerande villkor, eller

c) speciella rättigheter, som utser, på annat sätt än enligt objektiva, proportionella och icke-diskriminerande kriterier, flera konkurrerande företag att tillhandahålla sådana teletjänster eller för att upprätta eller tillhandahålla sådana telenät.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att alla företag har rätt att tillhandahålla de teletjänster som avses i punkt 1 eller upprätta eller tillhandahålla de telenät som avses i punkt 1.

Utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 3c och 4 fjärde stycket får medlemsstaterna, fram till den 1 januari 1998, bibehålla speciella och exklusiva rättigheter för telefoni och för upprättande och tillhandahållande av allmänna telenät.

Medlemsstaterna skall dock säkerställa att alla kvarvarande begränsningar för tillhandahållande av teletjänster förutom telefoni över nät som installerats av den som tillhandahåller teletjänsten, utnyttjande av tredje parts infrastruktur och gemensam drift av telenät, andra installationer och lokaliteter avskaffas och att de relevanta åtgärderna anmäls till kommissionen senast den 1 juli 1996.

När det gäller de datum som fastställs i andra och tredje styckena i denna punkt, artiklarna 3 och 4a.2, skall medlemsstater med mindre utvecklade nät på begäran beviljas en ytterligare period på upp till fem år, och medlemsstater med mycket små nät på begäran beviljas en ytterligare genomförandeperiod på upp till två år, förutsatt att detta är nödvändigt för att uppnå de nöd-

vändiga strukturella anpassningarna. En sådan begäran skall innehålla en detaljerad beskrivning av de planerade förändringarna samt en noggrann bedömning av den förutsedda tidsplanen för att genomföra dem. Den lämnade informationen skall på begäran göras tillgänglig för alla berörda parter med beaktande av företagens berättigade intresse att skydda sina affärshemligheter.

3. Medlemsstater som kräver licens, allmänna tillstånd eller anmälningsförfaranden för att tillhandahålla teletjänster eller för upprättandet eller tillhandahållandet av telenät, med avsikt att garantera att de väsentliga kraven efterlevs, skall säkerställa att villkoren i fråga är objektiva, icke-diskriminerande, proportionella samt genomblickbara, att alla avslag motiveras samt att det finns förfarande för överklagande av varje sådant avslag.

Tillhandahållande av andra teletjänster än telefoni, upprättande och tillhandahållande av allmänt tillgängliga telenät och av andra telenät som inbegriper utnyttjandet av radiofrekvenser, kan bli föremål för endast ett allmänt tillstånd eller ett anmälningsförfarande.

4. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen de kriterier på vilka allmänna tillstånd och anmälningsförfaranden baseras samt de villkor som knutits till dem.

Medlemsstaterna skall fortsatt underrätta kommissionen om alla planer på att införa nya licensförfaranden, allmänna tillstånd eller anmälningsförfaranden eller om planer på att ändra befintliga förfaranden."

3. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

Beträffande telefoni och tillhandahållande av allmänt tillgängliga telenät skall medlemsstaterna, senast den 1 januari 1997, innan de införs, anmäla alla licens- eller anmälningsförfaranden till kommissionen som syftar till att uppfylla

— väsentliga krav, eller

— handelsregler beträffande villkor för tjänsternas varaktighet, tillgänglighet och kvalitet, eller

— ekonomiska förpliktelser med avseende på åtagandet om samhällsomfattande tjänster enligt de principer som anges i artikel 4c.

Villkor för tillgänglighet kan omfatta krav på att garantera tillgång till nödvändiga kunddatabaser för att tillhandahålla allmän nummerupplysning.

Dessa villkor skall i sin helhet bilda en uppsättning specifikationer för allmänt tillgängliga tjänster, och dessa skall vara objektiva, icke-diskriminerande, proportionella och genomblickbara.

Medlemsstaterna kan endast begränsa antalet licenser som kan utfärdas när detta sammanhänger med en brist på tillgängliga frekvenser och är motiverat enligt proportionalitetsprincipen.

Medlemsstaterna skall senast den 1 juli 1997 säkerställa att sådana licens- eller anmälningsförfaranden för tillhandahållande av telefoni och allmänt tillgängliga telenät offentliggörs. Innan de införs, skall kommissionen kontrollera att dessa utkast är förenliga med fördraget.

Beträffande paket- eller kretskopplade datatjänster skall medlemsstaterna avskaffa de antagna specifikationerna för allmänt tillgängliga tjänster. Dessa kan ersättas med de anmälningsförfaranden eller allmänna tillstånd som avses i artikel 2."

4. I artikel 3b skall följande stycke läggas till:

"Medlemsstaterna skall före den 1 juli 1997 säkerställa att lämpliga nummerserier finns tillgängliga för alla teletjänster. De skall säkerställa att nummer tilldelas på ett objektivt, icke-diskriminerande, proportionerligt och genomblickbart sätt, i synnerhet grundat på individuella ansökningsförfaranden."

5. I artikel 4 skall första stycket ersättas med följande:

"Så länge som medlemsstater bibehåller speciella eller exklusiva rättigheter för tillhandahållandet och driften av fasta allmänt tillgängliga telenät skall de vidta nödvändiga åtgärder för att föra de villkor som styr tillträde till näten objektiva och icke-diskriminerande samt offentliggöra dessa."

6. Följande artiklar 4a—4d skall införas:

"Artikel 4a

1. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets framtida harmonisering av nationella samtrafikregler inom ramen för ONP, skall medlemsstaterna säkerställa att teleorganisationerna ger andra företag som har auktorisation att tillhandahålla sådana tjänster eller nät möjlighet till samtrafik med teleorganisationernas telefoninät och allmänna televäxelnät på icke-diskriminerande, proportionella, genomblickbara villkor, samt grundas på objektiva kriterier.

2. Medlemsstater skall särskilt säkerställa att teleorganisationerna, senast den 1 juli 1997, offentliggör förutsättningarna och villkoren för samtrafik mellan telefonitjänster och allmänt tillgängliga telenät, inklusive de anslutningspunkter och gränssnitt som erbjuds med hänsyn till marknadens behov.

3. Medlemsstaterna skall dessutom inte förhindra att organisationerna som tillhandahåller telenät eller teletjänster på begäran har möjlighet att förhandla om samtrafikavtal med teleorganisationer för att få tillträde till de allmänt tillgängliga telenäten avseende särskilt tillträde till näten eller avseende villkor som uppfyller deras specifika behov.

Om affärsförhandlingar inte leder till ett avtal inom en skälig tidsfrist, skall medlemsstaterna, på begäran från endera parten och inom en skälig tidsfrist, fatta ett motiverat beslut i vilket de nödvändiga driftsmässiga och ekonomiska villkoren för och kraven på en sådan samtrafik fastslås, utan att detta påverkar tillämpningen av andra tillgängliga rättsmedel enligt tillämplig nationell lagstiftning eller enligt gemenskapsrätten.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att det kostnadsredovisningssystem som teleorganisationerna infört för telefonitjänster och allmänt tillgängliga telenät identifierar de relevanta kostnadskomponenterna för prissättning av erbjudanden om samtrafik.

5. De åtgärder som föreskrivs i punkt 1–4 skall vara tillämpliga i fem år räknat från dagen för det faktiska avskaffandet av speciella och exklusiva rättigheter för att tillhandahålla telefoni som beviljats teleorganisationen. Kommissionen skall emellertid se över denna artikel om Europaparlamentet och rådet antar ett direktiv som harmoniserar samtrafikvillkor före utgången av denna period.

Artikel 4b

Medlemsstaterna skall säkerställa att alla exklusiva rättigheter för att upprätta och tillhandahålla katalogtjänster, inbegripet såväl utgivning av telefonkataloger som nummerupplysningstjänster, på deras territorier avskaffas.

Artikel 4c

Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets harmonisering inom ramen för ONP, skall varje nationell ordning som är nödvändig för att dela nettokostnaderna för åtagandet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, som ålagts teleorganisationerna, med andra organisationer, oavsett om det består av ett system med tilläggsavgifter eller av en fond för att finansiera samhällsomfattande tjänster

a) endast avse företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telenät,

b) fördela de respektive bördorna på varje företag enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier samt i enlighet med proportionalitetsprincipien.

Medlemsstater skall meddela kommisionen varje sådan ordning så att den kan kontrollera ordningens förenlighet med fördraget.

Medlemsstaterna skall ge sina teleorganisationer tillstånd att omfördela taxestrukturen med beaktande av särskilda marknadsförhållanden och behovet att säkerställa att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls till rimligt pris, och i synnerhet skall medlemsstaterna tillfåta en anpassing av befintliga taxor som inte följer kostnadsstrukturen och som ökar kostnadsbördan för åtagandet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, i syfte att uppnå en taxestruktur som baseras på verkliga kostnader. I de fall en sådan omfördelning inte kan genomföras fullständigt före den 1 januari 1998, skall de berörda medlemsstaterna avge en rapport till kommissionen om det framtida gradvisa avskaffandet av de återstående obalanserna i taxestrukturen. Denna skall innehålla en detaljerad tidsplan för genomförande.

Under alla omständigheter kommer kommissionen att, inom tre månader efter det att Europaparlamentet och rådet antagit ett direktiv om harmonisering av samtrafikvillkor, bedöma om ytterligare initiativ krävs för att säkerställa de båda direktivens enhetlighet samt vidta de nödvändiga åtgärderna.

Kommissionen skall dessutom senast den 1 januari 2003, se över situationen i medlemsstaterna och i synnerhet bedöma om de befintliga finansieringsordningarna inte begränsar tillträde till marknaderna i fråga. I så fall skall kommissionen undersöka huruvida det finns andra metoder att tillgå och i förekommande fall komma med lämpliga förslag.

Artikel 4d

Medlemsstaterna skall inte diskriminera mellan olika företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telenät som avser beviljande av ledningsrätt för att tillhandahålla sådana nät.

I det fall ytterligare ledningsrätt för företag som önskar att tillhandahålla allmänt tillgängliga telenät inte kan beviljas på grund av tillämpliga väsentliga krav, skall medlemsstaterna säkerställa tillgång till den existerande infrastruktur som upprättats enligt denna ledningsrätt och som inte på rimliga villkor kan dubbleras."

7. I artikel 7 första stycket skall orden "nummer såväl som" införas före ordet "övervakning".

8. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

Medlemsstaterna skall avseende tillståndsordningar för att tillhandahålla telefonitjänster och allmänt tillgängliga nät som ett minimikrav säkerställa att när ett sådant tillstånd har beviljats företag som även beviljats speciella eller exklusiva rättigheter på andra områden än på telekommunikationsområdet, skall sådana företag ha en separat redovisning för å ena sidan verksamheten som tillhandahållare av telefonitjänster eller telenät och å andra sidan övriga aktiviteter, så snart de uppnått en omsättning på mer än 50 miljoner ecu på telekommunikationsmarknaden i fråga."

9. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Kommissionen skall före den 1 januari 1998 genomföra en övergripande utvärdering av situationen beträffande kvarvarande begränsningar i utnyttjandet av allmänna telenät för tillhandahållande av kabeltelevisionskapacitet."

Artikel 2

Medlemsstaterna skall senast nio månader efter det att detta direktiv trätt i kraft förse kommissionen med all sådan information som gör det möjligt för kommissionen att bekräfta att bestämmelserna i artikel 1.1 – 1.8 följs.

Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas befintliga skyldigheter att senast den 31 december 1990, den 8 augusti 1995 respektive den 15 november 1996 meddela vilka åtgärder som vidtagits för att följa direktiven 90/388/EEG, 94/46/EG och 96/2/EG.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 mars 1996.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen